

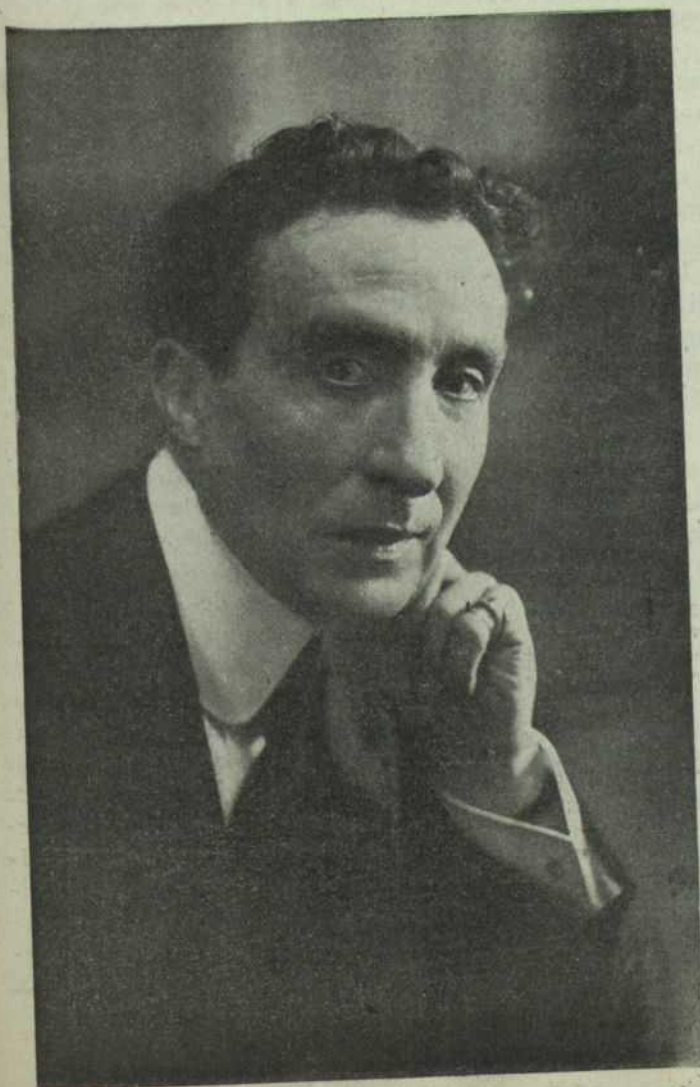

JOAN TORELLÓ

Segón folletí de
24 PÁGINES de
JOVENTUT DE
PRINCEP.

15 CÈNTIMS

Joan Torelló

En Joan Torelló es un dels nous elements que han entrat a formar part de la companyia del teatre Romea.

Es un actor de grans condicions y llarga educació teatral, adquirida en diversos anys de campanyes artístiques.

S'ha dedicat fins ara, especialment, al teatre castellà modern y lleuger. Ha dirigit companyies molt acceptables que han treballat pels escenaris de tot Catalunya.

Ultimament, com tants altres actors fills de Catalunya, he abandonat l'escena castellana pera dedicarse al teatre de la terra ja floreixent avuy y en vies de prosperitat.

Dotat d'una figura agradable, de veu simpática y tenint com té un gran domini de les taules, en Joan Torelló es un dels primers actors que, en la temporada present, actuaràn en els nostres teatres.

Celebrem de tot cor la seva entrada en l'escena catalana y li desitjem molts aplausos y distincions que l'encoratjin a prosseguir per la via empresa.

SOBRE UN "EROTIK" D'EDUARD GRIEG

DE GABRIELE D'ANNUNZIO

*Vull un amor tot dolorós, tot lent,
que sia lent com una lenta mort,
—més que la mort jo vull que sia fort—
y sens límit y sens transformament.*

*Vull que sens pau en un ocult torment
nostres ànimes sentin ritme absort;
y un mar sia proper al nostre port,
y sol, que plori en un silenci atent.*

*Vull que sia la torre de granit;
tant y tant alta sia, que al zenit
sembli alcansar l'immens astre polar.*

*Vull un llit d'or y porpra, y vull trobar
en son ombra jaient sobre aquell pit,
com al fons d'un sepulcre, l'Infinít.*

JOSEPH THARRATS.

LLEGINT

A JOAQUIM RUYRA

Allà a la platja de Pineda, vora aquella mar dolça y aquietada que tantes vegades m'ha convidat a somniar, cap a la caiguda d'un esplèndid dia de Juliol saborejava l'essència de les sis rondalles de poble d'Erckmann-Chatrian, garbosament incorporades a la llengua patria per vostre enginy marvellós y per la vostra ploma màgica.

Erem una colla de bons amichs y amigues que féyem la rodona al tou de la salabrosa arena; uns del pla, altres de montanya; fins de l'altra banda de mar, del nou continent, n'hi havia. Després del embadaliment per un crepuscle de soperbes tints que portà una mena de silenci espiritual, un de la colla, el Doctor Trigàs, a qui prou coneixeu y estimeu, s'adonà que del meu butxacó n'eixia quelcom de llibre, y estirà fent apareixe un volum ardidament vestit de vermell, color de lluita, com remarca Na

Victor Català. Era l'aplech de vostres traduccions que acabava d'eixir aquells dies editat per *L'Avenç*.

—¡Ah ja ha sortit, per fi!—exclamà incorporantse y fullejant l'obreta avidament.

Y's posà a llegir. Primer aquella nota explicativa, delicat comentari que acusa una vegada més vostre gust y vostra predilecció artística, al ensemps que l'ensa la suavitat perfumada de la vostra modestia inalterable, clau que tanca'l tresor d'aquella producció que'ns feu glatir desesperadament, y per lo que Deu ha de demanàrvosen compte. Després esgrana *La trena negra* y *El somni de l'Aloius*, quins assumptes no m'entraren bé, car ne prescindia. Sabéu per què, volgut mestre? Perque feya temps que no us havia sentit, y sols me donava compte del llenguatge, d'aquell llenguatge tant hermos, tant vostre, tot matisat d'expressions noves. La música del diàlech y la florida de les descripcions movia mon cor; el mar acompanyava'l concert de la paraula pura, ab una melopea suau d'argentats sons, com una florida de rius, res de sirena amagadissos entre algues, y que l'orella del esperit copsava amantenta mentres la nit deixava anar un cap del vel ombrivol, entre silencis sorprendors.

Deixant vagar el pensament fora'ls limits que'm circoien, arribava en el mon de les vostres concepcions y penetrava en els més íntims detalls, per una percepció fina que m'admirava, portant el plaer en l'esperit meu per la poesia del mar, y tant com n'eren els relats! Però per associació d'idees papellonejava en les sublimes marines del vostre gran llibre encisantme *l'aspecte frescal de les barques regalimants d'aigua, en mitj del silenci, a la vora del mar, a la llum blanquinosa d'una nit d'estiu suau y temperada com l'alé d'un infant*.

Veyeu com vostres traduccions con-

tribuiren al recort d'aquell esclat de poesia marinera portantme en devotíssim romiatje per els llochs benehits de la costa blava, d'hont sorgiren aquelles creacions de veritat psicològica que's diuhen *Jacobé*, *Fineta*, la *Marianna Saura* y l'incomparable *Garet* figures que han de restar sempre més en la memoria del que hi haja feta concixensa en les planes del gran llibre.

Les obligacions me tragueren de llochs tant enamoradissos y, a casa, en la quietut de ma cambreta de treball els he tornat reveure tot llegint per mi, de cap a cap, les rondalles populars de Erkmann-Chatrian en l'exemplar especial que m'enviàreu, probant que encara'm recordeu.

Sabeu que saben a mel *Mestre tempus*, *El requiem del corb*, y *L'ull invisible del Hostal dels tres penjats*? Jo no se que admirarhi més: si l'originalitat, la factura y'ls decorals de sos autors, o bé'l llenguatge, la trassa y'l gust vostre. Tot hi resplandeix prou y s'hi fa estimar. Aquest volumet jo'l considero com un aperitiu pera rebre la segona serie de *Marines y boscatjes* que ja teniu aprop del portal sens acabar d'eixir per la recansa de comiadarlos... Home de Deu! penseuhi una mica més ab nosaltres, y determineuse ben aviat. Feu que pugam passar les vetlles d'hivern ben agradosa-

ment.

Mestre Agulló cuidava anaigarme fentme pampallugues ab detalls vigorosos de vostre proper llibre. Era un dia del passat Agost, en vespres d'anar nen cap a les meves montanyes; y ja podeu contar com m'hauria agradat entafurar tot l'aplech prometedor entre les escasses novetats literaries que, més escasses de merit encara, m'enduya per companyia en les sublimes soletats de mes serres anyorades.

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET.

A CATERINA DE "JOVENTUT DE PRINCEP"

*Oh, Caterina! Papallona blanca
entre'l vespè alegroy d'estudiants...
Hont xucles la dolsor que'l teu cor tanca?
Qui t'ha vestit tan ricament d'encants?*

*A la vella ciutat de Heidelberg
hi ets esbojarrament y hi ets armonia.
A vora teu s'hi està com a un alberg
hont hi plana una dolsa melangia.*

*Alegres la Ciencia ab Joventut
y els teus somriures son els teus joyells,
y ab candidesa mostres ta virtut
com mostres la rossor dels teus cabells.*

*Oh, alegre Caterina! Oh, rossa Caterina!
La del caminà alegre, la del mirar tan clar,
la que, aixís que s'allunya, tothom li crida—Vina!
com a joya que fuig per no tornar.*

*Tan sencilla com ets, ta sencillesa
pot endolcir tota tristor del mon.
Jo sé que quan treballi ab pesadesa
el teu recort aclarirà'l meu front.*

*Mes, pobra Caterina! T han ferit
y encara'l teu seny clà t fa gencrosa
y embaumes a ne'l Príncep entristit
com malva trepitjada y olorosa.*

*Ta humilitat t'ha fet gran, y ta puresa
ha fet etern l'amor,
que'l Príncep més que un ròssech de Grandesa
portarà sempre un ròssech de tristor.*

*Oh, Caterina! Papallona blanca
entre'l vespè alegroy d'estudiants...
Hont xucles la dolsor que'l teu cor tanca?
Qui t'ha vestit tan ricament d'encants?*

R. SURIÑACH SENTÍES.

Aficionats notables

MANEL CASTELLÀ

Ab justícia mereix el qualificatiu de *notable* qui com en Castellà ha sapigut ferse un nom dintre el teatre y ha sapigut crear alguns dels principals tipos del nostre floreixent teatre modern ab el curt periode de uns quants anys.

Aimant com qui més del teatre naturalista puig per complert dels efectes rebuscats y son treball se redueix a reproduhir ab fidelitat el temperament y caràcter dels personatges que representa, donantne bona mostra ab el tipo de «Don José» de *El Pati blau*, ab el «Senyor Batista» de *La bona gent*, l'«Hipòlit» de *Sirena*, el «Compte» de *Tristos amors*, el «Sargent Morris» de *La mà de mico*, el «Senyor Carmona» de *La mare*, el «Senador» de *L'Hereu escampa* y altres que fora llarch enumerar.

Un altre condició té el nostre biografiat que'l fa digne de lloansa, condició que forsosament tindrien que tenir tots els que volen dedicarse al teatre y que per desgracia no sols ser aixís: una educació intelectual un bon xich cuidada,

que li permet dedicarse a les lletres les poques hores que'l teatre li deixa lliures.

Estudiós en extrem, no es dels que 's refien d'improvisar en escena, sino que quan representa un personatge està tant segur del paper y a voltes fins dels demás personatges de l'obra, que això fa que dongui un convenciment a la paraula y a la expressió que a voltes fins fa la ilusió de que verdaderament *sent* lo que diu y lo que fa.

De uns quants anys en aquesta part que figura en el quadro dramàtic del centre «Gent Nova» de Badalona, siguent un dels més fermes puntals d'aquell aplech de joves entusiastes del verdader Art de Talia.

Avuy figura en la companyia dramàtica Terrades-Casas que te emprés el Teatre Espanyol d'aquella ciutat per la temporada d'hivern, en quina no dubtem que nostre amic sabrà complir com fins avuy, captantse la simpatia del públich y donant dies de gloria a l'escena catalana.

Quelcom sobre'l teatre d'aficionats

I

Avuy que el teatre català sembla revifat d'aquell ambient d'ensopiment clàssich y sembla de conseguint que's va modernisant y aristocratisant ab noves produccions y ab més bon gust artistich crech útil, més ben dit indispensable, parlar del teatre d'aficionats, de lo que es y de lo que deuria esser, de la missió del aficionat, dels defectes de que s'ha de corregir y de la educació artística qu' es precis posseheixi.

No sé si'l meu pobre treball complirà tots aquets requisits y serà prou pera influir dintre l'escena d'aficionats, més jo per endavant demano indulgencia no creyentme pas docte en la materia y de conseguint fent pas al quí ab més autoritat que jo pugui fer feina més profitosa.

No hi ha pas cap dupte de que el teatre considerat com a sintèssis de totes les edats, espill de totes les virtuts, picota de tots els vicis y passions y considerat com a encarnació de la realitat, influeix poderosament no sols en el reduït cercle dels que componen l'auditori, si no en l'ànima, en la educació y en la cultura de tot un poble. Mireu si no a Catalunya, y veureu que el seu desvetllament y resurrecció comensa per el teatre, infundint vida y dalit a les demés manifestacions artistiques y no artistiques però al fi ben catalanes totes.

Y es que el teatre no es pas un *sport*, ni un medi pera exhibir-se y conquistar-se un nom—tal es desgraciadament el concepte que 'n tenen alguns aficionats—si no que el teatre es una verdadera ciencia psicològica, un medi pera conseguir un fi instructiu, educatiu, etc., el teatre es una escola, es el temple futur, que diria mestre Alomar.

Però el teatre per la inmensa majoria del nostre públich es encara el picaresch *vaudeville*, es l'escola dels xistes verts,

dels acudits pitarreschs y de les ridicoleses estravagants de tipus. Tot això es llastimós però es veritat. Jo he assistit a la representació de *La Morta* en un poblet del pla del Llobregat y he vist el públich ferse un punxó de riure ab les paraules incoherents de l'«Éloy» interpretat magistralment per un amich meu. Jo he sentit fer la crítica de *En Joan dels miracles*, y no pas per gent de fora, y han dit que aquell drama era bo però que no tenia final. Exemples aixís podria citar-ne varis, però crech que tu benévole lector, sense més exemples estaràs també convensut de que el públich, la majoria del públich, no està disposat encara pera capir obres que donen renom a la nostra escena. Millor dit, no té educació artística ni nocions rudimentaries pera apreciar un estudi de caràcters. Es clar que això es degut a que l'han desviat ab obres de mal gust noienades sensacionals, ab títols rimbombants y gravats enlluernadors en els cartells, obres com les del *gènero chico* escrites ja expressament per una classe de públich que sense preocuparse de la verossimilitut de l'acció, reb la sensació d'aquell crim brutal o d'aquell suïcidi y aplaudeix al que surt victoriós y sent aversió pera el que ha tingut la pega d'encarregar-se el paper de *traïdor* indispensable casi en totes aquestes obres, ja que a vegades el públich s'hi esbrava y li enjega allà una pluja d'improperis com per exemple ¡mateulo! o algún de tranquil que desde l'últim pis crida: ¡Que baile!

Sembla que fins aquí tot això no té res que veure ab el teatre d'aficionats. ¡Ja ho crech que té que veure! Si convenim en que el públich (1) en materia artística està mal educat, hem de conve-

(1) Al dir el públich me refereixo a la majoria que no llegeix y que de conseguint pren el teatre només com un medi pera riure; per recrear el sentit de la visió y a voltes l'instint carnal.

nir també en que el teatre d'aficionats, especialment en els pobles de fòra, es el millor, potser l'únic element pera portarlo per el bon camí y paulatinament treureli les obres xorques, y gastades per les més o menys modernes però ab fins morals educatius o instructius.

Però aquí ens trobem ab una potser molt gran dificultat. Això es: «gestà capacitat el teatre d'aficionats pera regenerar la nostra escena, aportarhi noves corrents y orientacions y fer del teatre A o B una verdadera escola d'art?»

Aquesta es una cosa que mereix un article apart, puig aquest s'allargaria massa encara que ara no tingui proporcions desmesurades.

EMILI SALETA Y LLORENS.

Gotes de fel

Marta arribà al poble un d'aquets dies serens y calorosos del mes de Juliol. Al cap de poch la nova havia corregut per tots els més amagats recons. — Ves quin acudit de venirli a aquella xicotat! — que'n devia tenir poca de vergonya que gosés presentarse aixís tan descarament! — Oh ja, ja, com la seva mare! — quina donota!... va fugir ab un estranger! — que hi podia haver après anant pel mon a darrera d'ella aquella infelís criatura!

Pobre Marta! quants desenganys! No hauria dit may que al mitg d'aquella gent — que per endavant havia jutjat sensilla — s'hi hagués aixecat un càlzer de verí que ara anava degotant de mica en mica damunt el seu cor ensanchnantat.

Ella que creya passar una temporada de rialles al arribar a casa els seus oncles, que creya trobarse voltada de totes aquelles seves amigues de colegi, a quines

contaria les mil y mil coses vistes durant el temps que havia estat ausenta! Per què no venien les companyes de costura a ferli una visita? També se'ls havia encomanat aquell odi, aquell menyspreu de l'altra gent? què havia fet la Marta, que ella no comprenia? Tant de mal havia causat la seva mare que fins ella n'hagués de rebre la maledicció? Tant dolents eren la gent d'aquell poble que no sabien perdonar? Ah, no! no era pas com havia somniat aquell recó de mon! Ella hi havia estrevist llum y placidesa, y ara que hi era hi trobava sols inquietut y fosca. D'allà ahont venia no n'hi havia de gent que la fessin plorar. Tothom la respectava, tothom l'admirava y may havia sentit caure damunt seu una maledicció. Se n'entornaria, si, se n'entornaria, perque ella no podia estarshi ab gent tan rencorosa. Se n'entornaria altra volta lluny... lluny... ahont pogués curarse de les ferides que li havien obert a l'ànima. No, no'ls ne donaria pas més de mal temps a aquella mainada de desvagats que tot lo sant dia critiquejaven. Ja marxaria, ja... que s'hi estiguessen ben satisfets al poble, que no els ho envejaria pas gens, que s'hi estiguessen sols, ben sols, que ella ja ne sabia d'altres de pobles que la rebrien a mans besades. Ja podien anar seguint la seva rutinaria vida, que no seria fàcil vingués may més a destorbarlos, no, no era pas per ella aquell pudrimaner de coses mortes. Ella volia viure, volia passejar la seva joventut per entre flaire de roses y blancsors de lliri. Podien continuar malehint, murmurant, rastrejant... en tant ella, en brassos de la seva mare, tot y essent tant dolenta com deyen no hi apendria pas may coses semblants.

FRANCISCO X. VERGÉS.

Epístola elegíaca

A ANTONI

*Plàume tramètret, oh anyorat Antoni,
ab estes lletres que ab el cor t'adresco,
noves que'm preguntes del que ha estat mon viure
des que't deixava.*

*Urna es ton pit a l'amistat oberta,
deix, donchs, que hi plori la dolor aguda
que'm fibla l'ànima, y a mos ulls aglopa
càlides llàgrimes.*

*¡Ay, plany al miser que bressat per somnis
frueix la gloria del Olimp, y's mira,
al despertar, en un vil jas de fulles
y arràn de terra.*

*Tal jo era endut per la sonora cítara
que polsà el plectre de llatins y helènichs,
al goig que canten de la vida lliure
lluny dels vilatges.*

*Càndida fè vàreig posà en les Musses
y m'escoltava llurs cançons bucòliques
com si'm vinguessin dels penyals de Tíbur
veus sibilines.*

*Y l'urbs deixant ab ses insanies totes,
ab el cap bugonant d'asclepiàdichs
y repicant seguit en mes orelles
sàfichs y adònichs,*

*ràpits els passos vaig menà a les prades
que cobricelen les verdors ombrivoles,
y ahont floreixen ab llorers y murtres
els bells idilis.*

*Del dia aquell que l'argentada vesta
tres cops ja ha extés y recullit Diana,
y, ab tot, jo encara no he flairat, Antoni,
la flor de l'ègloga.*

*Diguesmho tu, que als deus ho preguntava
y a mon accent no s'han mostrat propicis:
dels seus idilis ¿ahont brescava el nèctar
els dols Teòcrit?*

*¿Ahont es la deu en que'l suau Virgili
a dolls bevia inspiracions bucòliques?
¿Ahont s'oculten les delícies plàcides
que cantà Píndar?*

Vagant per planes y trescant per comes,
 en lloch no trobo la serena calma
 que fa la vida dels pastors y rústechs
 paradisiaca.

En va al bon Tirsis el meu llavi invoca,
 y en va la orella ab el palmell tubada
 les notes trèmols de la flauta titira
 àvida escolta.

Arreu se giren els meus ulls atònits
 de que en lloch trobin les figures gràcils
 d'els Dafnis bells y de les Cloes cànides
 amors dientse.

Tosca samarra duen ells als muscles,
 al aire oberta la peluda sina,
 la barba hirsuda brutejant llurs rostres
 de trets estòlits.

De vil borrassa engiponades elles,
 aspre y inculta dels cabells la tofa
 als vents desfeta, voltejant la fona,
 semblen les Fúries.

¡Oh pastorals de la divina Arcadia!
 ¡Oh amors senzills dels camperols galèsichs!
 ¡Oh tendres Dafnees de mirades flácides)
 y cos de náyade!

¿Ahont sou idilis dels creixents de lluna
 al peu dels córrechs marginats d'anèmones
 ahont borbollava a sò d'epitalamis
 l'hidra diáfana?

Del trist Cupidus ja el buirach és trossos,
 l'arch feridor contra els pastors no apunta,
 que Amor se'ls entra matusser a l'ànima
 a cops de pedra.

Y quan, fugint de la viltat que'm volta,
 sentint dels somnis d'altre temps fretura,
 dintre el casal de mos penats me n'entro
 y obro a Virgili,

sota el doser de la ufanosa parra
 que'l mantuà va sublimà en sos ritmes,
 jay, car Antoni, que d'allí'm bandegen
 tàbechs y mosques!

PRINCIPAL

Ha seguit representantse a diari, ab èxit creixent, la famosa comedia *Juventut de Príncep*. La concurrència, nombrosa y distingida, que hi assisteix, no's cansa d'aplaudir aquesta hermosa producció, que pendrà carta de naturalesa en el teatre català, y a la selecta companyia que l'interpreta ab més acert y justesa cada vegada.

El *Príncep* Carles Enrich va en camí de perdre la seva *juventut* en els cartells del Teatre Principal.

ROMEA

Després d'algunes estrenes sense importància—obres d'aquelles que neixen y moren en l'oblit, sense interessar a ningú.—va venir, finalment, la primera representació de *L'Aranya*, drama en tres actes de l'eminent Angel Guimerà.

Totes les altes qualitats que han fet gran aquest autor, palpitin, vibren, s'estenen y's despleguen esplèndidament durant els tres actes de *L'Aranya*, una de les produccions més hermoses de la darrera època de'n Guimerà.

Potser en Guimerà poeta no hi es tant com en altres obres... Potser l'*home de teatre* triomfa sobre'l poeta... Però, de totes maneres, el triomf es imponent y sorollós y l'espectador se sent capdellat y endut per aquell desbordament de forsa que fa trepidar tota la producció...

Desde el primer acte, ja l'èxit era previst. Y durant la primera meitat del segon acte va resoldres, anant creixent després, passant per escenes ja còmiques, ja dramàtiques, sempre vives y plenes, fins a esclatar entusiàsticament al final de l'obra. Aleshores en Guimerà's vegé obligat a presentarse en escena infinitat de vegades per rebre els estrepitosos aplaudiments ab que'l públich premiava l'emoció que li havia estat despertada gracies al talent sobirà del altíssim poeta nostre.

Nit memorable aquella. Tots els artistes que interpretaren l'obra foren dignes col·laboradors del treball del autor. En Borràs la posà y dirigí notablement y ab acert exteriorisà la figura de «Tano». La Clemente molt bé, millor que may; y la Baró y la Vallbé y la Parrenyo, sempre en escena, sempre moventse y parlant ab gran justesa y sobrietat.

En Soler, com de costum. Correctes en Vinyas y en Galceràn, y en Daroqui plé de caràcter.

La decoració del segon y tercer actes, deguda a n'en Moragas y Alarma, cumplia a la

perfecció ab el seu comés de donar ambient a l'obra.

En ensaig: *La lley d'herència*, tres actes, de S. Rusiñol, y *La santa*, un acte, de Martí Giel.

NOVETATS

Ab l'estrena de *La vida pública*, comedia política en quatre actes, original de Emil Fabre inaugura les seves funcions en aquest teatre, la «Nova Empresa de teatre català» baix la direcció de Adrià Gual.

La vida pública entre nosaltres no podia pas ser un gran èxit. Comedia de circumstàncies, son massa aprop y massa fortes les lluites polítiques que han somogut Catalunya perquè'ns interessin aquelles escenes. Això no vol dir que la comedia no estigui concebuda y escrita ab molt talent y domini de l'art escènich. Però no sé què li falta, que la fa, pels nostres públics, feble y descolorida y mancada d'interès: ni les passions s'hi exalten, ni els epissodis conmoven ni sotraquegen, ni la llisó que se'n desprèn es prou alta y definida per arribar a les multituds... De totes maneres, la comedia fou escoltada y seguida ab bona voluntat y premiada ab correctes aplaudiments al final de cada acte.

Però'ls aplaudiments més càlids que resonaren aquella nit foren tots per la nova companyia que, baix l'entesa direcció de'n Gual, ab tant d'amor representava la comedia. Certes escenes de conjunt sortiren mogudes de mà mestre, y individualment també donà probes la companyia de lo molt y bo que podia fer quan ensopegués ab obres que arribessin plenament al públich.

Sogra y Nora y *La Baldriona* s'representaren l'endemà de la inauguració del teatre y també foren interpretades ab molt d'acert y bona voluntat.

Però l'èxit definitiu de'n Gual, de la companyia y de la «Nova Empresa de teatre català» fou conseguit ab la representació de *El somni de una nit d'estiu*, traducció de'n Joseph Carner.

Poques vegades, al teatre, hem fruit d'unes sensacions tant esquisides. No cal parlar de l'obra, ja ben coneguda de tothom. Direm, només, que en la traducció de'n Carner hi es conservada tota l'essència poètica de l'original. Y que les decoracions de'n Moragas y Alarma, son totes justes y ben enteses y que 'ls trajes que vestiren els personatges son esplèndits y apropiats. La música ab que Mendelshon decorà l'obra, fou esquisidament interpretada per una orquesta dirigida pel mestre Pahissa y tot, en fi, va contribuir a donarnos una forta impressió artística.

No parlarem detalladament del treball dels actors que interpretaren *El somni de una nit d'estiu*. Tots estigueren encaixats en l'obra y certes inevitables deficiències que s'observa-

ren, ja varen quedar de sobres compensades per un no se què de inspiració que, en certs moments, enlairava fins als actors menys possessionats del seu paper.

Totes les nostres simpaties per la «Nova Empresa de teatre Català» y tot el nostre entusiasme per l'ideal que persegueix y que ja comença a realitzar-se...

Darrerament s'ha reproduït *L'endemà de bodes*, de J. Pous y Pagés, ab bona execució, y ha seguit representant-se *El somni d'una nit d'estiu*.

En ensaig: *La dama enamorada*, d'en Puig y Ferrater, y *Aucells de pas*, de Rusiñol y Martínez Sierra.

Agrupacions y Societats

Agrupació Cultural.—Aquesta novella entitat donà a coneixre el magnífic drama den Brieux *Els Tarats*. L'obra fou magistralment interpretada per la senyoreta Vidal y senyor Casals. Ajudaren al seu bon dessempeño les senyores Borralleres y Zamora, y els senyors Orriols, Pallach y Gimeno.

Niu Tranquil.—L'obra *La mort civil* dirigida per l'Emili Alsina tret del primer acte que anà desllogit, el demés marxà com una seda. S'hi lluhiren la senyoreta Senties, y senyors Alsina, Yebra, Ripoll, Montràs, Febles la senyora Mates y el senyor Sans. La caracterisació tingué molt que desitjar. La direcció acertada.

Centre Instructiu del Priorat.—Ab les comedies *Treze dones per un nuvi* y *Sebes al cap*, feren passar bona estona a la concurrència la senyoreta Sanchez, senyors Llevaria, Salvadó, Rull y Frato: mes recomanem un xich més de gust al escullir les pessas, puig aquestes a més de ser insubstancials y xavacanes estan mancades de gust artístich.

Foment de la Sardana.—La vetllada en honor al poeta Joseph Calzada y Carbó revestí força importància. Se llegiren xamoses produccions premiades del festejat y se tocaren composicions ab acert. El programa anà a càrrech de les senyoretas Parús, Canut, Duràn, Manyanet y Amorós y els senyors Callis, Heres, Martí, Canut, Arnau y el bon recitador senyor Rosendo. Se llegí «Copa d'or» den Graells y Castells y dedicat al senyor Calzada.

Catalunya Nova.—Les obres *La mort civil* y *La mare anaren*, regular la primera, y més ben interpretada la segona. Recomanem més estudi als aficionats y més detallació en posar les obres, car *La mort civil* era ombra de lo que havem vist en diferents teatres, y si bé s tracta d'una modesta societat, això no vol dir que'ls socis trovin poch acertat el refinament artístich y escenich alhora.

Tret del senyor Lecuna que fa esforços per salvar-se... lo demés... leri leri.

Academia Model.—La conferencia donada pel senyor Torras Alemany es un treball verament científich y va plaure a la nombrosa concurrència.

S'apropen conferencies artístiques y literaries a càrrech de distingits escriptors. Ne parlarem.

Germanor.—La xamosa comedia publicada per DE TOTS COLORS *Les ales de cera*, original del nostre bon amic Manel Folch y Torres, tingué una interpretació refinada tant per la part de la direcció que anava a càrrech del senyor Fontiguell, com per la execució que hi donaren la senyoreta Senties actriu que promet si estudia com ho fa are, y pels senyors Yebra, Carreras y Senties. El monòlech *La basarda* bé pel senyor Yebra. Pel mes vinent *La malvesia de Sitges* (Sales) Boyrinda de sol (Graells) y *L'esclau del rici* (Iglesies).

En parlarem detalladament.

Ateneu Obrer Districte Segon.—Ab força concurrència s'hi celebrà la representació d' *El mestre nou* y *Un cop d'estat* originals abdues del escriptor Pous. Obtingueren passadora execució. Cal remarcar la senyora Vidal que es una excelent actriu: la senyoreta Morera y Duràn voluntarioses: en Jubert ab desitg d'agradar, en Vilallonga bastant ben encaixat y en Creus, es un jove que si no força 'ls accionats serà bon actor. En Vallesja, com sempre.

L'obra *El mestre nou* anà desencaixada: no val la pena de parlarne.

Centre Obrer Calasanci.—*Un cap de núvol* y *Un niu de rahons* foren les pessas que's representaren diumenge passat, molt acertadament dirigides y arrodonides en l'execució per els senyors Salom, Gimenez, Moreres (F, v M.) Lleonart, Puigfel y Orcajo.

La Sirena.—Ab les escullides produccions *Sirena*, *Calvari amunt* y *Vots son trunfos* celebraren la darrera festa teatral. El poch espay que tenim's priva de parlarne extensament, mes cal remarcar que estigueren molt bé, la senyoreta Valero els senyos Pellicer, Lleona, Comes, Amigó y Ventura. La direcció bastant ajustada. Les obres ben escullides.

Euterpe.—*Boca d'infern*, monòlech original del nostre amic el dramaturg Crehuet obtingué excelent interpretació per el senyor Vidal. L'obra lirica de Camprodon y Arrieta admirable, remarcant la massa coral.

Centre Nacionalista Republicà de la Barceloneta.—El benefici dels exilats anà com una seda, *Cara y creu* den Ojeda es un diàlech si ro nou, molt ben escrit. En Boix y en Sansoli el feren a consciència. *La mare eterna* cal remarcar l'Agneta Adell que's portà magistralment, aixis mateix s'esforçaren en complir els senyors, Boix, Sausoli Serrando, Esponaxiques y Cases.

GRACIA.—Centre Nacionalista Republicà.—El dia 18 se representà en aquest important

Centre *Les carbasses d'en Montroig*, distingintshi la senyora Gil y senyoreta Roca y els senyors Cullell, Bertran, Xuclà, Serra y Rojas. El monòlech d'en Burgas, *El ram de la passió*, fou representat, inimitablement, pel senyor Bertran.

Seguidament s'estrenà la comedia en un acte d'en Julià Martí *Castell de cartes*; l'obra té algunes situacions inverossímils, si bé té alguns xistos ben aplicats; ja qu'es tracta d'un autor que comensa, li advertim que fugí dels monòlechs, puig en aquesta comedia, si mal no recordem, vam contarnhi cinch, y això desmillorà l'obra.

La senyora Gil, senyoreta Roca y els senyors Claramunt, Bertran y Adrià se portaren bé.

—*Ayguia que corra*, d'en Guimerà, fou la obra posada en escena el diumenge passat, interpretada molt bé per les senyores Casases, Valero, Venancio y Roca, acompanyantles admirablement els senyors Claramunt, Adrià y Serra.

—Centre de Sant Antoni de Padua.—S'hi representà *El calvari de la vida*, d'en R. Vinyas, en quina interpretació foren aplaudits els senyors Casanovas, Ferrer, Fontbernà, Pina, Gracia, Madrigueres y altres.

Després també posaren en escena *Coses del oncle*, d'en Frederich Soler, desempenyat pels senyors Sumpsi, Fontbernà, Casanovas, Gracia, Pina y Roig.

—Ateneu Catalanista.—El dia 18 s'hi representà *Els dos crepuscles*: s'hi distingiren en sa execució les senyoretas Duran y Montserrat (aquesta debutà) y la senyora Rodés y els senyors Boquet P., Samsó y Boquet E. Per fi de festa el senyor Boquet P. recità el monòlech *No hi ha pessa*, que li valgué forces aplaudiments.

—El diumenge, dia 25, tingué lloch una funció en honor del celebrat escriptor en Ramon Suriñach Baell, composta de les seves obres *Cor d'angel* y *Encegament* (estrena).

L'execució anà bastant fluixeta. *Encegament* es una obra sense pretensions, d'argument senzill y escrita solament pera inspirar terror en l'ànim del públic.

—Cort Angelica Sant Lluís Gonzaga.—*Lo contramestre* es l'última obra que posaren en escena; per cet que ho representaren molt bé; el senyor Millà feu un «Sísó» ab veritable justesa; lo mateix havem de dir del senyor Ros; al senyor Negre el paper de «Don Pau» li venia gran; de totes maneres demostrà esser forsa estudiós; els senyors Enrich y Samsó discrets, igual que'ls senyors Nicolau, Bach, Cummellas y Rossell.

Felicitem al senyor A. Mas y Casanova per sa encertada direcció, y si a la seva mà està la elecció de les obres, li diríam que tingués més compte al ferho, puig es molt llastimós esmer-sar les energies en posar en escena, ab tota

pulcritut, aquets dramacidis. *Lo contramestre* sense dames no l'havíam vist may y cregui que'ns va distreure molt y'ns va venir a la memoria aquelles atinades consideracions que d'aquesta obra feya el senyor C. Samà en el nombre 40 d'aquesta Revista; si té un moment, procuri llegirho y després estem segurs que dirà con nosaltres: sembla extrany que hi hagi qui s'atreveixi a fer aquets remendos.

Després representaren la comedia *Còmichs endoyna*.

—Casino Artesà.—El dia 18, ab éxit extraordinari, s'hi representà la comedia d'en M. Folch y Torres *Les ales d'el cera*; per cert que'ls qu'hi prengueren part s'hi lluhiren de debó. La senyora Loran admirable, molt bé la senyoreta Amat; el senyor Francolí, fent el «Doctor Arnau», estigué forsa en caràcter; el senyor Abril va saber donar molt color a aquell simpàtic «Tarrés» y el senyor Puig T. discret.

El dia 25 posaren *Els vells*, d'en I. Iglesias. L'execució sortí perfectament arrodonida; molt bé la senyora Loran; la senyoreta Amat y senyora Darnis se portaren bastant bé; els senyors Puig, Calaf, Garriga y Puig T. ben encaixats y ajudaren el bon conjun els senyors Solsona, Guilera, Viladot, Cristià, Condominas, Porta C. y N., Batalla y Rosell.

—Círcol de Propietaris.—Davant de nombrosa concurrencia s'hi posà en escena, diumenge passat, el drama d'en Rusiñol *La mare*, dirigit ab molt acert pel senyor Mantua y representat per la senyora Bozzo, que feu una mare ab veritable sentiment, la senyora Carnicero fent com cal el «Bailet», y la senyoreta Guardia y senyora Farnés que fluixejaren un xich, si bé sortiren del pas. Ben sencers vegerem el «Senyor Mestre» y «Senyor Carmona» representats respectivament pels senyors Font y Mantua que sempre estaven en situació; molt bé el senyor Bello; el senyor Furquet el trovarem molt exagerat, sobre tot en el final del segon acte, que per la seva desesperació, ens varem fer carrech per un moment que veyam ab ell, un personatge de melodrama y els senyors Barden, Barba, Mas, Comas y Sugrañes regular, l'últim està mancat de desprendiment. Repetím al senyor Cerdà que per apuntar no cridi tant, que'ns fa mal efecte sentir l'obra per partida doble.

—Círcol Catòlic.—S'hi representaren les obres *Un complot en un hotel*, original dels senyors Rius y Plà, y *La fantasma de Sant Telm*, d'en Masriera, distingintshi en l'execució els senyors Gabarró, Prats, Funtiguell, Pallerols, Cabanyes y altres. Després representaren una sarsuela del género chico, *Bueno*.

—La Filarmònica.—*D. Gonzalo ó l'orgull del gech* fou l'obra que representaren diumenge passat; en l'execució s'hi distingiren les senyoretas Santpere R. y T., y els senyors Sagalà y Besora, bastant ben secundats pels senyors Sansalvador, Guart, Costa, Coll,

Sisternes, Farregut y Codoñez, aquest últim no estava gens en caràcter, la senyoreta Capdevila un xich insegura.

—Centre Moral Instructiu.—El dia 25 s'hi representà el drama d'en F. Soler, *La creu de la masia* y la xistosa comedia *A cal sabater*.

SANT GERVASI.—Centre Autonomista Català, el dia 1. posaren en escena baix la direcció den Pere Boquet la hermosa comedia d'en Ignaci Iglesias. *La reina del cor* que servi pera el debut de la senyoreta Montserrat Casses. La secundaren els senyors Boquet P. y E. Bartrina, Batet, Vilaplana, Rita y senyora Loran.

Tot seguit representaren *Un interior* rebent molts aplaudiments per part del publich, tots els que hi prengueren part.

El dia 18 representaren baix la direcció d'en Bartrina, el quadro dramàtic *A la vora del mar* quina producció anà molt fluixeta notantse molt poch estudi. Després feren *Castor y Polux* molt ben interpretat per la senyoreta Vilaplana y senyors Bartrina, Rita y Vilaplana.

Unió Gervasiense.—El dia 18 representaren la divertida pessa *Un benehit del cabàs* en quina feren les delícies de la concurrència tots els que hi prengueren part, sobresortint el senyor Campaña, director d'escena, que feu riure de debò, y la senyoreta Ferrandiz que estigué inmillorable.

SANT MARTÍ.—El Dorado Martinench.—Ab *Las joyas de la Roser* posada en escena per la companyia d'aficionats, en cooperació de la notable dama jova senyora Piqué, tingué lloch el dissapte a la vetlla en aquesta entitat.

En son despenyo cal fer menció de la senyora Piqué y dels senyors Santamaria, Fonlladosa y Tadeo.

—A. O. C.—Aquesta entitat organisa una festa benèfica a favor dels presos y exilats nacionalistes.

La part musical (piano) confiada als senyors P. Torres y M. Ramon, feu escoltà a la concurrència escullits nombres de música que foren aplaudits.

El tenor senyor Calveras interpretà difícils composicions, sient aplaudit.

La lectura de poesies confiada als senyors Vergés, Llagostera, Lleonart y Blanch, fou premiada ab forts aplaudiments.

Tancà tan simpàtica com altruista festa una serie de ballets populars tocats al piano per el distingit compositor senyor J. Lopez.

SANS.—Ateneu La Familiar Obrera.—El diumenge passat s'hi representà el drama d'en Rusiñol, *La mare* per la companyia que dirigeixen en Gastón A. Mantua y en Joseph Font.

La senyora Bozzo feu una «Mare» forsa bé, representantla ab molt sentiment, sentint perllongats aplausos durant la representació.

Bons elogis poden ferse de la senyora Bozzo; es una bona actriu.

Bastant bé la senyoreta Guardia en la «Isabel», sobretot en el segon acte y part del tercer, en l'última escena d'aquest acte estigué un xich fora de tó.

Sobresortiren també els senyors Furquet y Bello en els papers de «Manel» y «Albert», respectivament.

Secundaren en la representació els senyors Mantúa, Font, Barba, Bardém, Sugrañes y Ferré y les senyoretes Farnés y Carnicero, quins no desmereixeren en res dels altres.

La direcció inmillorable.

Molt ben presentada l'escena, especialment la del primer y tercer actes.

Al final de l'obra se vegeren obligats els a saludar diferentes vegades per la justa ovació que'ls hi tributà la numerosa y escullida concurrència que omplenava el local.

Dels nostres Corresponsals

Havent tingut el nombre anterior el caràcter d'extraordinari y no haventshi pogut insertar la present secció, la donem en aquest nombre. Lo qual fem present als nostres distingits corresponsals.

VALLS.—Círcol Tradicionalista.—El dia de santa Ursula inauguració de la temporada d'hivern *Embolichs. Un per altre y Sistema mullon*.

SABADELL.—Academia Catòlica.—Se posà la pessa en dos actes del senyor Aulés *Tot cor* ab el títol *Bon cor*.

—«Centre Sabadellench.—El diumenge dia 18 *L'Agrupació Fontova* representà el drama *Noble Venjansa* y la pessa *La Bomba*.

ESPARRAGUERA.—El dia 11. *Calvari Amunt y Una Calaverada*. Dia 18, segona de *Calvari Amunt y Un gepich cantant victoria*.

BADALONA.—«Teatre Espanyol.—Diumenge dia 18. *La bona gent* S'anuncia pera'l vinent diumenge *La Tosca*.

VICH.—Teatre Principal.—Se va suspendre la funció anunciada per indisposició del senyor Araixa.

«La Imperial».—El quadro artístich posà *La Marca de foch* *Un gepich cantant victoria* y *La mala madastra*.

BERGA.—«Teatre Quevedo» Els aficionats d'Unió Bergadana posaren *Resultats de una broma* y dues obres castellanés.

MANRESA.—Teatre Conservatori.—La companyia den J. A. Peipoch representà diumenge passat *La bona gent* den Santiago Rusiñol. L'obra sortí ben matisada per part de tots els artistes, donant relleu a les escenes y vida als personatjes, devent esmentar ab justícia a la Emilia Baró, que feu una «Mariagna» plena

de sinceritat, fent relluir l'humanisme d'aquella desferia de la societat.

Era d'admirar ab goig, la fé del treball dels principals artistes, cosa que obeïa a ésser l'obra catalana, quina parla els es mes familiar a tots. Llàstima qu'el retraïment—esmentat més d'un cop en les meves resenyes—del públich manresà, fassi representar a la companyia Peipoch, dramóns de Paralelo sense cap ni peus!

SALLENT.—S'han format les bases d'una Agrupació pera el desenrotlló complert de l'art escènich. La formeràn els aficionats més distingits de la vila y la direcció artística y la d'escena aniràn a càrrech dels senyors Joseph Solà y March Matamala, respectivament. Serà director còmic el senyor Jaume Cruelles.

—S'està organisant una secció choral en el «Foment Català» per quin objecte. s'ha contractat al reputat mestre de música, Anselm Selva.

Ens plau donar l'enhorabona als iniciadors, car feya temps que's proposava, però degut a mals factors no s'havia pogut posar en pràctica.

FIGUERAS.—Dissapte debutà en el teatre Municipal la colla d'aficionats ab un drama castellà y el dialech *Un cop de telas*.

Diumenge nit *L'escorsó* y *La reina del cor* l'execució fou bona.

El dijous se prepara l'estrena de l'obra *En Joan dels miracles*.

Desitjem a la nova colla d'aficionats a l'art escènich constituïda ab el nom de «La Escena» bon acert en escullir obres del teatre català.

Va ab aquest nombre, (REPARTIM als nostres lectors y CORRESPON als nostres suscriptors) el segon folletí de 24 pàgines de la hermosíssima comedia

Joventut de Princep.

Les persones que vulguin enquadrar-nades

Els pobres menestrals

L'Assumpció de Hannele Mattern poden, presentar en aquesta administració (Passatge de Mercader, 10, interior), o en el kiosco «Franco Español», Rambla de les Flors, davant de ca'n Cuadros,

tots els folletins y cobertes en bon estat y abonant 15 cèntims, per cada una de les obres, se'ls entregaran els exemplars enquadrats degudament.

Y preguem als nostres lectors, que en ventatge propia, procurin conservar els folletins en el mateix estat en que'ls seràn entregats; això es: sense ni replegarlos ni tallarlos. Aixís, en son dia, ens facilitaràn moltíssim el ferne una enquadració ben pulcre y artística.

Ha mort a n'aquesta ciutat la distinguida actriu catalana senyora Eularia Guitart.

Estudiosa y de talent, tenia la senyora Guitart una gran ductilitat artística que li havia permés cultivar varis genres teatrals y dedicarse, indistintament, al teatre català y castellà. Això, si be li havia facilitat moltíssim la manera de guanyarse la vida, en cambi havia perjudicat una mica les seves facultats.

De totes maneres, fou sempre torsa aplaudida com actriu y molt apreciada particularment y ha estat sincerament sentida la seva perdua.

Hem rebut el primer nombre de la revista *La nova Catalunya* que ha comensat a publicarse a la ciutat de la Habana. En si mateix ja es forsa interessant aquest nombre y encara ho es doblement en quan revela un notable esforç y un gran amor a les nostres glories.

Sia benvinguda *La nova Catalunya* y rebi'l nostre abrac de germanor.

BIBLIOTECA DE TOTS COLORS

Acaba de publicarse, dintre de la nostre Biblioteca, el SEGON VOLUM de

ELS MESTRES CONTISTES

contenint les interessantíssimes narracions següents: *El mocador tacat*, *Els sis «Na-*

poleons» per Conan Doyle y *L'origen cruel* per Catulle Mendès.

Aquest volum, de més de 160 pàgines, l'hem format a prechs de molts dels nostres favoreixedors que desitjaven tenir, convenientment aplegades, les hermosíssimes pàgines literàries que anem publicant en la secció «Els mestres contistes» del nostre periòdic y es el segon de una serie que anirem imprimint a mida que reunim material apropiat.

La secció de la nostre Biblioteca que dú per titol

ELS MESTRES CONTISTES

resultarà ab el temps, una curiosa mostra de tot lo bo y millor que ha produït la literatura, en tots els països.

Els volums de «Els mestres contistes», son impresos y enquadernats ab el bon gust que acredita la nostra biblioteca. Y's venen per tot arreu a pesseta l'exemplar.

Mes tenint en compte que «Els mestres contistes» se publiquen dintre la Biblioteca DE TOTS COLORS, volem facilitar als nostres favoreixedors la manera d'adquirirlos ben econòmicament. Els fem saber, donchs, que'ls hi donarem a 50 cèntims l'exemplar, sempre que'ls comprin *directament en la nostra administració* o en el kiosco «Franco Español», Rambla de les Flors, davant de can Cuadros, y presentin, per justificar el seu caràcter de favoreixedors d'aquesta empresa, qualsevol dels volums publicats en la Biblioteca DE TOTS COLORS.

La setmana entrant anunciarem el dia en que sortirà la hermosa producció dramàtica

Els Pícarols

obra que es esperada ab afany per tots els amants de la bona literatura escènica.

Els magnífichs Concerts de Tardor que's donen al Palau de la Música Catalana, obtenen molt èxit. El tercer: festival Bach-Handel tou un concert escullidíssim que deixarà fort recort. El Doctor Schweitzer

en l'orga estigué excelent. El tenor G. A. Walter, eminent cantant, expert dominador de la veu, que canta sense ni un efectisme, obtingué un exitàs sorollós, sobre tot en l'ària darrera: *Scht. Was Die Liebe Thut* que interpretà magistralment. L'Orfeo, com sempre, admirable. En resum pot dirse que un concert com el de dissapte passat, es una manifestació evident de la cultura musical d'un poble, ja que sense aquell Orfeo, sense un públich intel·ligent capàs de capir l'honrada interpretació d'un artista com en Walter no podria pas donarse un concert com aquell.

El plasso d'admissió de composicions pera'l Certámen organísat pel Centre Moral Instructiu de Gracia ha sigut allargat fins el 31 de Desembre del any corrent.

CORRESPONDENCIA

M. C. B.: J. C. B.: J. A. C.: G. P.: F. T.: R. R.: M. B.: T. G.: J. F. P.: A. B. R.: J. V. R.: Agraïm la seva bona voluntat, però aquesta vegada no'ns sembla publicable lo qu'envien. F. R. M.: «La Tempesta» té fragments forsa estimables. El conjunt, ab tot, no'ns ha acabat de satisfer. R. P.: Apliqui a «Caminant...» la mateixa opinió. J. Montané.—Igalada.—Fassi'l favor d'enviar-nos la seva direcció y li escriurem. J. C. C.: Es ben versificada y correctament escrita, però resulta un xich difosa y buida. Ll. E. de S.: Mercès pel seu treball, y esperem rebren d'altres. J. T. D.: Ens sembla que'l remey que vostè proposa no curaria pas la malaltia. Hi ha certs abusos que no tenen adob fora de la bona voluntat dels mateixos interessats. Respecte a lo que'ns demana, no podem complaurel perque, com es natural, no guardem els originals que no han de publicarse. A. O. Ll.: Lo mateix li diem. Els darrers versos que'ns envia, tampoch ens han convensut. E. S. Ll.: Esperem rebre a la major brevetat l'article promés. A. B.: Ll. S.: Mirarem de publicar alguna cosa de lo que envien.

No's tornen els originals.

DE TOTS COLORS

REVISTA POPULAR Surt cada divendres. Publica 16 pàgines de text y 24 de folletí.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Passatge de Mercader, 10, interior.—BARCELONA

Nombre solt: **quinze cèntims.**—Suscripcions: **dues pessetes trimestre**

Dedica preferent atenció al teatre català y publica, en cada nombre, una *llarga informació dels Teatres y Societats recreatives* més importants de Catalunya.

Extenses *biografies dels actors més populars* y una interessant secció dedicada als *Afiliats notables*.

Treballs en prosa y vers, (originals y traduccions), dels més eminents artistes.

En les **24 pàgines de folletí** s'hi reparteixen les millors obras (nacionals y estrangeres, antigues y modernes), que van estrenantse en els nostres teatres. De tant en tant, independentment del folletí, però formant part de la *Biblioteca DE TOTS COLORS*, se publiquen altres escullides produccions que's venen a *preus extraordinariament econòmics* entre'ls favoreixedors d'aquesta empresa.

DE TOTS COLORS va comensar a publicar-se a comensaments del any que som y ja té formada aquesta llista d'obres:

Obres publicades

- LA LLANTIA DEL ODI, 4 actes, de Gabriel d'Annunzio.
- LA FORTUNA BOJA, 4 actes, de Joseph Morató.
- PAPA MINISTRE, 3 actes, de Gerolamo Rovetta.
- ¡POR!, 1 acte, de Félix Duquesnel.
- ELS MESTRES CONTISTES, volum primer, (Ivan Tourgenief, Hégésippe Moreau, Eça de Queiroz).
- LA CAMPANA SUBMERGIDA, 5 actes, de Gerhart Hauptmann.
- LES ALES DE CERA, 2 actes, de Manel Folch y Torres.
- COR DELATOR, Monòlech, de Edgar Poe.
- ELS POBRES MENESTRALS, 3 actes, de Adrià Gual.
- L'ASSUMPCIO D'ANNELE MATTERN, 2 actes, de Gerhart Hauptmann.
- ELS MESTRES CONTISTES, volum segon, (Conan Doyle y Catulle Mendés)

Obres en publicació

- JOVENTUT DE PRINCEP, 5 actes, de Vilehm Meyer Förster.

Obres en preparació

- ELS PICAROLS, 3 actes, Erckmann-Chatrian.

DE TOTS COLORS es la revista més interessant y econòmica que surt a Catalunya

40 pàgines, 15 cèntims